

2 февруари, понедѣлникъ. Отидохъ у Стоилова съ шифъра. Климентъ бѣше въ канцеларията, ще замине за 10 дни — азъ ще управлявамъ министерството. Всевъзможни служебни запитвания у Стоилова. Изборитѣ. Rogge дойде у Клиента съ известия. Обѣдвахъ съ Стурдза. — Въ княжеската канцелария. La lettera della balia del Principe, на италянски отъ единъ по всѣка вѣроятностъ свещеникъ, много поетично написана, иска фотография (отъ едно село при Feltre до Венеция, нарича се Corona). Ashburnham, Янсенъ, Squiï у княза и останалитѣ агенти. Опаковане у Стоилова. Минчовичъ, Храновъ, Любовски у Стоилова. Фейлетонът на Picq за втория балъ, чудовищъ, pour s'en torcher le cul, ще остане непечатанъ. Посетихъ Давидова, не го видѣхъ вече, нѣмаше го въ кѣщи. У Клиента, гдeto бѣше пълно съ хора, наивни разисквания върху начина на изборитѣ. Вечеряхъ у Ст. Петербургъ — Пикъ отъ пожара насамъ не готви. Следъ вечеря у Стоилова, гдeto дойде и Агура, а следъ него Начовичъ, Hoggueg. Всички консули бѣха у Давидова, играятъ карти. Стоиловъ — Тотлебенъ (не е политикъ, ами истински войникъ) въ Одеса говориъ на княза, че въ България единственъ опасенъ човѣкъ билъ — ein gewisser [нѣкой си] Цанковъ. Помагахъ на Стоилова да се стъкми за пътъ и приказвахме за разни нѣща; неговото семейство — баща му билъ отъ Стара-Загора, майка му отъ Копривщица, бащата на майка му (Тошо Моравеновъ) билъ заплетеенъ въ Завѣрата, презъ цѣлия си животъ останалъ меланхоличенъ. Гърцизмътъ: Грековъ, Михаиловски, Балабановъ, Екзархъ . . . Hoggueg ще ми дава вестници, ще ми помага за френски езикъ, ще бѫде отъ 10—12 ч. въ канцеларията. — Сбогувахъ се и се прибрахъ въ кѣщи. Полунощъ.

Заминахъ на 6 ч. При заминаването бѣха дошли Стурдза и Груичъ, министрите и Мелетий. Останалитѣ се освали. Даскаловъ ги придружилъ до Орхание.

3 февруари, вторникъ. Праздната, unheimlich [неприятно]. Захвана се (за моя изненада) съ събарянето на джамията при двореца. Въ печатницата. Обѣдвахъ въ Ст. Петербургъ, гдeto бѣха Hoggueg и Протичъ. Следъ пладне ходихъ у Кевенхюлера; говорихме за княза, Паренсова, Утина, изборитѣ, Цанкова, министерството на външнитѣ работи. Вечеръта всички бѣхме въ редакцията, намѣрихме тамъ единъ биберонъ — моята шега, че е, може-би, на нѣкой държавникъ, който е дошълъ да се осведоми за резултатите отъ изборитѣ, забравенъ билъ (отъ г-жа Прошекова*).

*) На полето срещу бележките въ Дневника за 3 февруари Иречекъ е отметилъ: за времето презъ което отсѫствуващъ князътъ вж. черновките на писмата до Стоилова въ Петроградъ, пълни съ подробности.